

Però què passa amb la classe de religió?

Dll, 16/03/2015 per Catalunya Religió

(CR) A favor o en contra. Aquests són els termes bipolars en els que massa vegades es mou el [debat](#) sobre la classe de religió a l'escola, sense tenir present ni la realitat de l'assignatura avui a les aules, ni el parer dels experts en educació. Per ajudar a aclarir aquest debat publiquen una [àmplia aportació](#) d'**Andreu Ibarz**, doctor en teologia -precisament amb una tesi sobre aquest tema-, professor de l'àrea d'humanitats de la [Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna](#), i director general de la Fundació Blanquerna.

El text argumenta sobre el sentit d'una assignatura optativa presentada des de la confessionalitat i explica què s'ensenya avui la classe de religió catòlica. Ho defensa com "una proposta amb rigor acadèmic, amb àmplies possibilitats interdisciplinàries que per l'escenari, els objectius i la finalitat difereix de l'acció catequètica".

Sobre el nou currículum afirma que les seves limitacions també provenen de les limitacions de la LOMCE, amb "un model subjacent que topa de manera significativa amb el model pedagògic de Catalunya i, encara molt més, amb la tradició dels centres i dels mestres pel que fa a la pràctica d'adaptació i flexibilitat". Així, estem davant d'un text que "objectivament és millorable sigui en la seva dimensió més tècnica (formulació) com en l'articulació dels seus àmbits de coneixement".

Com a sortida proposa "que la Conferència Episcopal Tarraconense, aprofitant l'enorme distància tant formal com conceptual del model pedagògic de la LOMCE i de Catalunya, moguéssin peça tot proposant una adequació pròpia". Ibarz recorda que ja hi va haver precedents en aquest sentit en el cas de la LOGSE. Creu que no és raonable "deixar tota la responsabilitat de l'adaptació als mestres i professors de religió", alhora que els pares no tenen perquè saber quin és el model de cada professor de religió quan apunten el seu fill a religió.

Andreu Ibarz també valora com un tema fonamental l'aposta de les escoles cristianes per "crear espais compartits" i no "quedar vehiculada únicament envers les famílies amb una identitat religiosa necessàriament definida o adscrita a un credo". Per això qüestiona si el currículum s'ha ajustat gaire amb aquesta actitud d'Església en sortida: "Hom té la sensació que l'eclesiologia i l'opció pastoral dels titulars de les escoles cristianes i dels responsables del currículum són força diferents".

Finalment, el text relata el model i l'experiència de [Blanquerna](#) en la formació de mestres de religió des de fa més de 50 anys en l'Escola de Mestres i ara dins la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna. A més de la formació específica per obtenir la DECA -la Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica necessària per impartir l'assignatura de religió- Ibarz

remarca que "es garanteix que tot alumne tingui uns coneixements bàsics i una sensibilitat sobre el tema religiós".

A més del mètode propi de formació de Blanquerna, es garanteix la integració de l'especialització com a professor de religió i el fet de "ser mestre". Això és el que facilita "normalitat absoluta, integració i capacitat per fer 'ponts' en de l'activitat docent i a l'escola".

Aquí podeu llegir íntegrament aquesta aportació sobre l'assignatura de religió: "[Sí i no! Reflexions sobre la «religió» més enllà d'una ofensiva](#)".

[Andreu Ibarz](#), és professor a la [Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna](#) de la Universitat Ramon Llull on imparteix matèries de l'àrea d'Humanitats als estudis de Magisteri i, en especial, assignatures relacionades amb el fet religiós i per a l'obtenció de la DECA. Té una experiència prèvia de vint anys com a professor de religió a l'escola pública i concertada i com a col·laborador de la Delegació Diocesana d'Ensenyament de Barcelona. Va obtenir el doctorat a la Facultat de Teologia de Catalunya amb la tesi doctoral "El diàleg fe-cultura a l'acció educativa del professor de religió: categoria teològica i competència. Una recepció del Concili Vaticà II que configura les bases d'un model d'educació superior". Des del 2011 és director general de la [Fundació Blanquerna](#). Casat i pare de tres fills, forma part de l'Associació de salesians cooperadors.

[Foto: [Fira Reli](#) a la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna].